

De nacht der nachten

(Die Nacht der Nächte)

Blijspel in drie bedrijven voor dames

door

ALEXANDRA KIENING

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE NACHT DER NACHTEN - DIE NACHT DER NÄCHTE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALEXANDRA KIENING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Gayle Davenport - filmster van tegen de vijftig, met alle kapsones die dit soort personages doorgaans eigen is, maar tegelijkertijd toch ook met een moederlijke uitstraling

Susan Banks - zus van Gayle en haar manager; nuchter en zakelijk type van begin veertig, gekleed in een elegant broekpak

Jill MacKenzie - kleermaakster van Gayle; sierlijke en beweeglijke verschijning van midden dertig, tot in de puntjes gekleed

Anita Gonzales - het kamermeisje; van Mexicaanse afkomst en vooraan in de twintig; ze heeft een ietwat exotisch voorkomen, draagt een donkerblauwe jurk met wit schortje en een kapje

Julia Petterson - manager van het hotel; loopt tegen de dertig, maakt een zakelijke, maar ook zeer correcte indruk en is eveneens gekleed in een broekpak

P.S.

De aangegeven leeftijden zijn de meest ideale, maar, indien nodig, kan daar ook mee gesjoemeld worden, waarvoor op 'n enkele plaats een summiere aanpassing van de tekst nodig is.

In het derde bedrijf is achter de gesloten gangdeur de mannelijke stem van een arts hoorbaar. Dit kan echter net zo goed een vrouwenstem zijn.

Decor:

Het verhaal speelt in de chique suite van het Lincoln-hotel, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links de deur, die toegang geeft tot de suite en uitkomt op de gang. In de korte kant rechts een deur naar de slaap- en badkamer. In de brede achterwand is een groot panoramaraam, met blik op de Hollywood Hills, die men herkent aan het Hollywood-teken in de verte. Voren links, schuin op de gangdeur, staat een kleine tv, zodanig opgesteld, dat het beeld vanuit de zaal niet te zien is. De onaantrekkelijke achterkant kan deels gecamoufleerd worden met bijvoorbeeld de een of andere kleine plant. Ongeveer in het verlengde van de tv, overwegend rechts achter, bevindt zich een zitgroep van enig formaat, bestaande uit een bank en twee fauteuils, met ervoor een salontafel. Achter de bank, ter decoratie, een palm, of mooie sierplant. Helemaal voren rechts een kleine huisbar, met flessen en glazen. Links van het panoramaraam een behoorlijk dressoir. Daarop een stuk of wat geschenkmanden, bloemstukken en boeketten, en desnoods nog enkele planten ervoor. Tegen de wand links, tussen gangdeur en dressoir, een huistelefoon. Rechts naast het dressoir, in de hoek, een klein sierlijk prullenmandje of -bakje. Het sluitmechanisme van de gangdeur bestaat uit een vierkant blok van ca. vijftien bij vijftien centimeter, ter dikte van ca. twee centimeter, met in het midden daarvan een deurklink. Verdere aankleding van het vertrek, zoals vloerbekleding en schilderijen, naar eigen goeddunken, als het maar allemaal chique is.

EERSTE BEDRIJF

Susan: *(met mobieltje aan haar oor op uit slaapkamer)* ...alleen maar even vertellen, dat we een prima vlucht hadden en goed zijn aangekomen... Och, je kent haar toch. Aan één stuk door mopperen... Gisteravond om tien... Weer in het Lincoln natuurlijk. Ze hecht nog steeds aan het bijgeloof, dat dit hotel haar geluk brengt, omdat haar grootvader Ben hier ook logeerde, toen hij z'n Oscar kreeg. Maar het is wel helemaal gerenoveerd. Nieuwe liften en zelfs computergestuurde deursloten. Daarvoor moet je een kaart gebruiken in plaats van 'n sleutel. Welkom in de eenentwintigste eeuw... Ho ho, áls ze hem krijgt, áls... *(er wordt aangeklopt)* Momentje. *(opent gangdeur)*

Anita: *(op met 'n boeket)* Alweer bloemen voor miss Davenport.

Susan: Leg ze maar bij de rest. *(in mobieltje)* Ik ben er weer. Zeg, en hoe was jouw vlucht...? Hoe laat ben je aangekomen...? Wacht nog even. *(tot Anita, die staat te wachten)* Ja?

Anita: Ik wil alleen vragen of u nog iets nodig hebt?

Susan: Nee, dank u. *(Anita af)* Dat was het kamermeisje. De geschenkmanden en bloemen blijven maar komen... Moet ik even kijken. *(controleert wat boeketten)* Hoe moet het eruitzien? Of nee, wacht, laat me raden: dat met die anjers...? *(lachend)* Je bent gemeen! *(pakt het kaartje, leest)* "Alvast gefeliciteerd, je echtgenoot nummer vier, Stephen." *(vrolijk)* Je kunt het ook niet laten! Ze zal woedend zijn, als ze het tenminste überhaupt opmerkt. Ze was de laatste dagen toch al niet te genieten... *(met 'n zucht)* Ik jou ook. Maar hoezeer het me ook spijt, we kunnen elkaar niet ontmoeten. Ik dien dag en nacht bereikbaar te zijn... Paolo? Die is niet meegekomen. Op het laatste moment ziek geworden. En moet je je voorstellen: Gayle Davenport, genomineerd voor de beste hoofdrol in "Dessertstorm", verschijnt tijdens de Oscaruitreiking in d'r eentje... Nee, heb ik nog niet gelezen. *(naar de salontafel, waarop enkele kranten liggen, erin zoekend)* Welke zei je...? *(haalt er een uit, leest van de voorpagina)* "De nacht der nachten. Ook dit jaar weer vindt de jaarlijkse..." blablabla. *(slaat 'n stuk over)* Ah, hier. "Blijft af te wachten, of het Gayle Davenport deze keer gelukt is de jury te overtuigen met haar rol als strijdende moeder voor haar uit de golfoorlog teruggekeerde invalide zoon. Is "Dessertstorm" over het algemeen genomen middelmatig te noemen, verwonderlijk is het daarom des te meer, dat de rolprent in tien categorieën voor een Oscar werd voorgedragen. Neemt men de Gouden-Globe-uitreiking echter als indicatie voor de komende avond, zo mag men aannemen, dat de film, en derhalve

ook Gayle Davenport, andermaal buiten de prijzen zal vallen." (*ontzet*) Lieve hemel, ik moet die kranten meteen laten verdwijnen, voordat Gayle ze te zien krijgt! (*heeft ze al bij elkaar gepakt en in een la van het dressoir gestopt*) Maar zeg, hoe lang denk je hier te blijven...? Oké, dan zien we elkaar overmorgen in Londen. (*er wordt aangeklopt*) Momentje, er staat alweer iemand aan de deur. (*opent*)

Jill: (*met over haar arm een glinsterende avondjurk, verpakt in folie, vrolijk*) De kledingservice! (*legt ze over de rugleuning van de bank*)

Susan: Hi, Jill. (*in mobieltje*) Luister zeg, ik moet er een eind aan maken... Ja, ik jou ook. Tot dan. Kusje. Bye!

Jill: Stephen? (*Susan knikt*) Dat Gayle nog niet ontdekt heeft, dat jij iets met haar laatste ex hebt. Owee, als ze daar achter komt.

Susan: Ze zou mij en Stephen onthoofden en daarna boven een open vuur roosteren. En ook allen, die er vanaf hebben geweten.

Jill: Ik kan zwijgen als het graf. Maar begrijpen doe ik het absoluut niet. Ik bedoel, jullie hebben immers pas wat met elkaar gekregen na haar scheiding. En bovendien was jij er niet de reden van.

Susan: Och, laten we er maar over ophouden. (*op de jurk doelend*) En, eindelijk klaar?

Jill: Als ze me dat ding nu nóg eens laat veranderen, krab ik haar d'r ogen uit d'r hoofd!

Susan: Je weet toch hoe bijgelovig ze is. Net als bij een huwelijk mag de jurk pas klaar zijn op de dag, dat ze gebruikt wordt.

Jill: Ja, maar dan gaat het alleen maar om kleinigheidjes. Niet eerst de complete zoom, dan het decolleté, dan de mouwen. Zo meteen wil ze nog een heel andere kleur hebben. Waar is de diva eigenlijk?

Susan: Voor een laatste renovatie naar het beautycentrum.

Jill: (*bij het dressoir en op de manden en bloemen doelend*) Zo te zien nog meer als de laatste keer. Zwitserse bonbons, ganzenleverpastei, kaviaar, champagne! Net of de mensen niet weten, dat filmsterren steeds op dieet zijn.

Susan: Waarschijnlijk weten ze het maar al te goed.

Jill: En sturen haar dit uit wraak? Geen wonder. (*leest een kaartje*) "Voor Gayle, de schrik van de set!"

Susan: (*nieuwsgierig naar haar toe*) Wie schrijft dat? (*leest*) Liegbeest, dat staat er helemaal niet! Deze is van Patric Malone. Die zou in elk geval reden hebben gehad haar zoiets te schrijven.

Jill: Haar filmzoon? Die had ze een paar punaises in z'n rolstoel gelegd, nietwaar?

Susan: Drie stuks!

Jill: Haar grappen gaan werkelijk te ver.

Susan: (*grinnikend*) Hij was vol in beeld en zijn uitdrukking van smart was zeer overtuigend. Hij heeft het waarschijnlijk aan haar te danken, dat hij voor de beste bijrol werd genomineerd.

Jill: (*steekt het kaartje terug, doelt op een boekje*) Anjers? (*grijnzend*) Ze zal razend zijn... Maar zeg, hoe ziet de dagindeling eruit?

Susan: Hetzelfde als de vorige drie keren: 15.00 uur vertrek van hier per limousine.

Jill: Zo vroeg al? Het theater is toch vlak in de buurt.

Susan: Ze zal eerst wel weer een half uur over de rode loper paraderen. (*leest uit haar agenda*) Dan, om 16.00 uur, cocktail-ontvangst, van 16.10 tot 16.20 gezellig onderhoud met de lievelingsvijanden, van 16.20 tot 16.40 afkraken van vrouwelijke collega's en hun outfit, van 16.40 tot 16.50 discussiëren over de rangvolgorde van de zitplaatsen, van 16.50 tot 16.55 nog eens naar het toilet gaan, van 16.55 tot 16.59 zich naar de zitplaatsen haasten, om 17.00 uur smile, de show begint!

Jill: Dat deze vrouw nog geen hartinfarct heeft gekregen, mag een wonder heten. Maar goed, jullie zijn dus om drie uur vertrokken en dat is grandioos, want ik heb nog een afspraakje met iemand.

Susan: Aha. En met wie?

Jill: Kun je je nog de assistent van de eerste cameraman herinneren, tijdens de opnamen van "Dessertstorm"?

Susan: Die we broer konijn noemden?

Jill: (*stralend*) Bill!

Susan: Zo zo, Bill.

Jill: De laatste keer dat we elkaar gezien hebben was, toen we voor draaiwerkzaamheden in Londen waren, weet je nog? En dat is alweer dik een maand geleden. Maar vanavond ontmoeten we elkaar weer.

Susan: Vertel eens, Jill, hoe lang ben jij er nu al bij?

Jill: Je bedoelt bij Gayle? In oktober waren het twaalf jaren.

Susan: En hoe luidt het devies?

Jill: (*bedrukt*) "Te allen tijde bereid zijn." Och, kom nou, Susan, wat zou er nu dan nóg aan die jurk verandert kunnen worden?

Susan: Bij Gayle weet je het nooit.

Jill: Maar het is belangrijk. Ik moet hem per se zien!

Susan: (*haalt schouders op*) Wat mij betreft mag je haar gerust vragen of je vrij kunt hebben, maar ik zou niet in je schoenen willen staan.

Jill: (*gefrustreerd*) Ik vraag me af, waarom ik niet allang heb opgezegd.

Susan: Je kunt niet zonder deze job.

Jill: Ja ja, het is bekend. Ik ga gebukt onder de Gayle Davenport-verslaving. (*gemaakt tot Susan*) Alstublieft dokter, red me. Ik ben getekend voor m'n leven. Ze laat me niet meer los!

Susan: (*vrolijk, naar de bar, schenkt twee whisky's*) Tegen deze chronische ziekte bestaat geen enkele therapie. (*geeft haar 'n glas*) Hier, dit middel wil nogal eens pijnstillend werken.

Jill: (*pakt het glas, drinkt, zet het terug op de bar*) Nou goed, dan zal ik Bill bellen. En mocht Gayle haar Oscar eindelijk krijgen, kan ik misschien morgenvroeg vrijaf nemen om Bill te ontmoeten. (*er wordt aangeklopt, Susan zet glas op de bar, opent gangdeur; Anita op en laat Julia dan voorgaan*)

Julia: (*tot Susan, correct vriendelijk*) Hallo. Mijn naam is Julia Petterson. Ik ben de manager van dit hotel. Helaas was ik er gisteravond niet om u persoonlijk welkom te heten.

Susan: (*ze geven elkaar 'n hand*) En ik ben Susan Banks. (*grijnzend*) Ook manager, maar dan van Gayle Davenport.

Julia: Het doet me bijzonder veel genoegen u in ons Hollywood-Lincolnhotel te mogen begroeten.

Susan: U bent nieuw? Ik kan me tenminste niet herinneren u eerder gezien te hebben.

Julia: Dat klopt. Ik ben hier pas sinds vier maanden. Maar eh, ik hoop ondertussen, dat het een en ander tot uw tevredenheid is?

Susan: Ja hoor, alles naar wens. (*om zich heen doelend*) Er hebben hier nogal wat veranderingen plaatsgevonden, nadat we er de laatste keer waren.

Julia: Men moet immers met z'n tijd meegaan, nietwaar. En we hebben nu zelfs een beautycentrum, in de nabijheid van het zwembad.

Susan: Ik weet. Miss Davenport wordt daar op dit moment verwend.

Julia: Och, dan is ze er nu niet? Wat jammer nou. Maar ik hoop in elk geval, dat deze suite naar haar zin is. Weet u, ons hotel heeft zich in de loop der jaren helemaal toegelegd op de ontvangst van filmgrootheden. En in onze "hall of fame", beneden links van de receptie, hangen alle foto's van de Oscarwinnaars tot op heden. En wat ik ook nog onder uw aandacht wil brengen is, dat dit hotel een van de vele historische gebouwen in Hollywood is. Hier werden...

Susan: (*onderbrekend*) Dank u, dat is ons reeds allemaal bekend.

Julia: Nou ja, en wie weet, misschien dat we na vanavond nog een foto aan de collectie beneden kunnen toevoegen. En voor het overige: mocht u nog wensen hebben, onze roomservice staat natuurlijk geheel tot uw beschikking. (*doelt erop*) U hoeft op de huistelefoon maar de acht te kiezen en Anita (*doelt op haar*) komt onmiddellijk bij u.

Susan: Dank u.

Julia: En brengt u miss Davenport alstublieft mijn beste wensen over, met betrekking tot een goede afloop van de komende avond.

Susan: Dank u. Ik zal het zo aan haar doorgeven.

Julia: *(neemt Anita mee af)* Nou, dan nogmaals veel geluk.

Susan: *(opgelucht)* Poeh!

Jill: Miss Petterson. Nog tamelijk jong voor een manager.

Susan: *(heeft mobieltje weer tevoorschijn gehaald, kiest al, gaat aan het tafeltje zitten)* Ja, maar ze lijkt me toch wel voor haar taak geschikt te zijn. *(in het mobieltje)* Ja, u spreekt met Susan Banks, manager van miss Davenport. U houdt de afspraak voor het sturen van een limousine in de gaten...? Goed. En denkt u dan ook aan het bronwater...? Uitstekend... Ja, om 15.00 uur aan de achteringang. En de wagen blijft tot 22.00 uur aan het theater beschikbaar...? Ja, dat is de uitdrukkelijke wens van miss Davenport... Dank u. *(drukt mobieltje uit, stopt het in haar tas, die aan de fauteuil hangt)* Zo, en nu is het afwachten op de ster zelf.

Jill: Denk je, dat het deze keer zal lukken?

Susan: *(sceptisch)* Moeilijk te voorspellen.

Jill: Ik wil het niet meemaken, als ze na de vierde aanloop alweer zonder Oscar moet vertrekken.

Susan: Volgens de mening van de pers zit dat er dik in.

Jill: Dat heeft ze toch zeker niet gelezen, hoop ik? Anders maak ik me meteen onzichtbaar!

Susan: Wat denk je? Ik ben toch zeker niet levensmoe. Ik heb de kranten al laten verdwijnen.

Jill: *(kijkt op haar horloge)* Maar nu mag ze onderhand wel eens komen opdagen, anders lukt het nooit voor drie uur.

Susan: *(spottend)* Jij zou die jurk natuurlijk weer graag willen veranderen, nietwaar?

Jill: *(roept richting gangdeur)* Oké, Gayle, doe maar rustig aan hoor! *(beiden lachen hartelijk; op hetzelfde moment Gayle gejaagd op via gangdeur; ze heeft nog krulspelden in, maar die ziet men niet, omdat ze een zwarte cape om heeft, met een capuchon; bovendien draagt ze een zonnebril)*

Gayle: *(opgewonden)* Ik haat ze! Ik haat ze allemaal! Men moet ze uitroeien, stuk voor stuk!

Susan: Gayle!

Gayle: *(naar de bar, grijpt de fles Bourbon, neemt een flinke slok)* Verbannen moet men ze! Naar Timboektoe! *(drinkt weer)* Of ze invriezen, zodat ze zich niet meer kunnen verroeren!

Susan: Gayle, wat je daar drinkt is Bourbon!

Gayle: *(vertrekt haar gezicht)* Waarom laat je me Bourbon drinken, ofschoon je weet, dat ik 't spul niet lust?!

Susan: Alsjeblieft, Gayle, hou je een beetje gedeisd, wil je? En vertel ons nu eerst maar eens wat er gebeurd is.

Gayle: *(woedend)* Ik zit in die beautysalon, ze waren net klaar met m'n make-up, ik kijk bij toeval door het raam, richting zwembad, en toen zag ik opeens het flitslicht!

Susan: O nee, het zal niet waar zijn!

Gayle: Je hebt bij de boeking toch zeker nadrukkelijk bedongen, dat ik geen fotograaf in het hotel wil zien?

Susan: Ze hebben het in elk geval toegezegd.

Gayle: Maar die achterlijke heeft het geweten ook! Ik ben naar buiten gerend en heb z'n camera in het zwembad gegooid!

Susan: O nee, Gayle, niet alweer!

Gayle: *(voldaan)* Ik heb nog nooit een fotograaf gezien, die zo stom stond te kijken als dat rund.

Susan: Dat wordt dan de derde aanklacht, die we op onze nek gaan krijgen, in twee weken tijd!

Gayle: Als hij weer is opgedroogd, zal hij het heus niet wagen nog stappen in die richting te ondernemen!

Susan: Je hebt er hemzelf dus ook nog ingegooid?!

Gayle: *(droog)* Ik dacht, dat hij z'n camera wel zou willen gaan zoeken.

Jill: *(tot Susan)* Dan mag je er nog een aanklacht wegens het toebrengen van lichamelijk letsel bij rekenen.

Gayle: Dan had hij me maar niet moeten vragen of ik nog wel goed bij m'n hoofd was!

Susan: Alsjeblieft, Gayle! Het is Oscar-time! Je zult vandaag nog ik weet niet hoe vaak gefotografeerd worden!

Gayle: Maar niet zo! *(ze slaat de capuchon terug en men ziet, dat haar hoofd een woud van krulspelden is)*

Jill: *(met onderdrukt lachen)* Ziet nog niet eens zó slecht uit.

Gayle: *(terwijl ze de zonnebril af zet)* Heeft jou iemand iets gevraagd? *(snuift de lucht op, gaat gejaagd door de kamer, kijkt rond, ziet het boeket anjers, grijpt het, opent de gangdeur en werpt het naar buiten, knalt de deur dicht, verachtelijk)* Anjers! *(bedenkt zich)* Moment! *(houdt haar neus dicht, weer naar buiten, komt terug met het kaartje, leest)* Stephen! *(verscheurt het tot kleine stukjes, trapt erop)* Ik haat hem! Gelukkig was ik slechts vier weken met die idioot getrouwd!

Susan: Gayle, nu bedaar alsjeblieft! Het wordt tijd voor je!

Gayle: *(rustiger)* Ja, je hebt gelijk. Ik hoef hem gelukkig niet meer om me heen te dulden. En als er nog eens iets van 'm komt: meteen vernietigen! *(tot Jill)* Is de jurk klaar?

Jill: Precies zoals je ze wilde hebben.

Gayle: *(richting slaapkamer)* Goed, dan kom mee! *(Jill volgt haar met jurk)*

Susan: En je haar? Moet ik nog iemand laten komen?

Gayle: Nee, dat kan Jill ook wel. *(samen af. Susan zucht, wil de papiersnippers oprapen, als er wordt aangeklopt; opent gangdeur, miss Petterson op, gevolgd door Anita)*

Julia: *(bezorgd)* Ik heb net kennis genomen van het betreuenswaardig voorval bij het zwembad. Een verschrikkelijk misverstand!

Gayle: *(roept uit slaapkamer)* Wie is dat?

Susan: *(roept richting slaapkamer)* Miss Petterson, de manager van het hotel!

Gayle: *(steekt hoofd om de deur)* Vertel deze miss Petterson, dat ik tegen dit hotel een aanklacht zal indienen!

Jill: *(trekt haar terug, onzichtbaar)* Blijf hier, anders lukt het nooit!

Gayle: *(hoofd weer om de deur)* Zeg haar, dat ik...

Jill: *(trekt haar weer terug)* Gayle, hou verdorie je gemak, anders garandeer ik niets! *(deur met 'n klap dicht)*

Susan: *(roept)* Ik regel het wel, Gayle! *(tot Julia)* Wij hadden bij de boeking nadrukkelijk bedongen, dat in het hotel geen journalisten of fotografen aanwezig zouden zijn!

Julia: Ik weet, maar...

Susan: Miss Davenport haat dat soort volk en hecht grote waarde aan de instandhouding van haar privé-sfeer.

Julia: Zoals gezegd, een betreuenswaardig misverstand. We zijn net bezig met het maken van een prospectus voor ons hotel, en de fotograaf was alleen vandaag beschikbaar.

Susan: Wilt u daarmee zeggen, dat het geen journalist was?

Julia: Nee, deze man is beroepsfotograaf. Hij was net bezig de achterzijde op te nemen, toen...

Susan: *(onderbrekend)* Ja ja, ik ken de afloop.

Julia: Het incident had al plaatsgevonden voordat u me vertelde, dat miss Davenport in de beautysalon was, anders had ik de fotograaf eerst onze nieuwe Casablanca-bar laten opnemen. Die bevindt zich overigens in het souterrain en is een natuurgetrouwe weergave van de bar in de gelijknamige Humphrey-Bogart-film. We hebben zelfs 'n pianospeler, die precies zo uitziet als Sam, alsook 'n Ingrid-Bergman-double, dat...

Susan: *(onderbrekend)* Dank u, miss Petterson. *(gaat met 'n zucht naar haar tas, haalt er een kaartje uit, haar dat overhandigend)* Alstublieft, geeft u de fotograaf mijn kaartje en zeg hem, dat hij me de rekening voor zijn camera kan toesturen.

Julia: Vanzelfsprekend. *(op de snippers doelend)* Zullen we dit hier voor u aan de kant doen?

Susan: Ja, alstublieft. *(Anita kwijt zich van die taak)*

Julia: En als u verder nog iets nodig mocht hebben...

Susan: Dan zullen wij ons melden. Dank u.

Julia: Mooi. Nou eh, dan bieden wij u nogmaals onze excuses aan.

Susan: Nee nee, onder deze omstandigheden is het eerder aangebracht, dat wij ons verontschuldigen.

Julia: *(opent deur, laat Anita voorgaan)* En eh, zullen we de bloemen op de gang maar weer binnen brengen?

Susan: Nee, alstublieft niet. Gooit u ze maar weg.

Julia: Zoals u wilt. En dan nogmaals: veel succes voor vanavond. *(af)*

Susan: Dank u. *(met diepe zucht naar de bar, schenkt zich whisky, drinkt)*

Gayle: *(op uit slaapkamer, in de avondjurk, maar met de krulspelden nog in)* Is ze al weg?

Susan: Je hebt een argeloze fotograaf z'n camera in de vernieling geholpen.

Gayle: Argeloos? Wat had hij dan in het hotel verloren?

Susan: Hij was bezig foto's te maken voor een nieuwe hotelfolder.

Gayle: Ach wat, laat je toch niets wijsmaken! Ik zeg je, dat het een journalist was. Ik ruik dat gewoon! Vertrouw geen enkele man met een camera in de aanslag!

Susan: Maak nooit onuitgenodigd een foto van Gayle Davenport. Het zou je laatste kunnen zijn!

Gayle: *(kijkt haar eerst kwaad aan, dan rustig)* Liefje, ik mag die grapjes van jou wel.

Jill: *(op uit slaapkamer, met een kam, tot Gayle)* Kom, ga zitten, zodat ik je haar kan doen. *(Gayle neemt plaats, Jill ontdoet haar van de krulspelden en begeeft zich aan het werk)*

Gayle: En doe je best. Het moet perfect zitten!

Jill: Ik doe wat ik kan.

Gayle: *(tot Susan)* Heb je alles georganiseerd?

Susan: De limousine staat om drie uur aan de achteringang.

Gayle: Water?

Susan: Zorgen ze voor.

Gayle: *(zucht diep)* Ik begin langzaam de kriebels te krijgen.

Jill: Blijf alsjeblieft stilzitten, anders lukt het me nooit!

Gayle: Het defilé over de rode loper is altijd het ergste. Als ik eraan denk, dat ik die weg deze keer alleen moet gaan!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto